

Sygn. akt (...)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Otwocku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Włodarczyk

Protokolant: Anna Bodalska Krydowska

Bez udziału prokuratora Prokuratury Rejonowej w Otwocku

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 sierpnia 2018 r., 20 grudnia 2018 r., 18 lutego 2019 r., 28 marca 2019 r., 26 kwietnia 2019 r

sprawy:

1. **B. Ż.**, s. J. i A. z d. T., ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 28 sierpnia 2016 roku w W. woj. (...) na ulicy (...) nabył rower NS H. o wartości 1800 złotych należący do M. Z., wiedząc że pochodzi on z przestępstwa kradzieży,

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k.,

2. **R. K.**, s. A. i H. z d. B., ur. (...) w O.,

oskarżonego o to, że:

II. w okresie od 23 sierpnia do 25 sierpnia 2016 roku w J., w powiecie (...), przy ulicy (...), działając wspólnie i w porozumieniu z A. S. (1), po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia rowerowego, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia rowery N. B. H. o wartości 1800 złotych na szkodę M. Z.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.,

orzeka:

1. na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne wobec oskarżonego B. Ż. warunkowo umarza na okres próby 1 (jednego) roku ustalając, że wartość roweru NS H. wynosiła 1050 zł

2. na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. i art. 43a § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 500 (pięćset) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

3. W ramach zarzucanego mu czynu uznaje oskarżonego R. K. za winnego tego, że w okresie od 23 sierpnia do 25 sierpnia 2016 r w J. w powiecie (...), przy ulicy (...), po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia rowerowego, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia rowery N. B. H. o wartości 1050 złotych na szkodę M. Z. tj. czynu z art. 278 § 1 k.k. i za to skazuje go a na podst. art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 37 a k.k. wymierza mu karę grzywny w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych po 15 (piętnaście) złotych każda stawka

4. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu R. K. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 29 sierpnia 2016 r godz. 17:00 do dnia 31 sierpnia 2016 r godz. 16:15 i ustala, że kara grzywny została wykonana w wymiarze 4 (czterech) stawek dziennych,

5. zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt (...)

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 423 § 1 kpk Sąd ograniczył zakres uzasadnienia do wyjaśnienia rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu zarzucanego oskarżonemu B. Ż..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 22 sierpnia 2016 roku M. Z. rowerem marki N. B. model H. o wartości 1050 złotych udał się z miejsca zamieszkania na stację PKP M.. Na stacji M. Z. przypiął rower do barierki. Następnie w dalszą podróż udał się Minibusem. W drodze powrotnej M. Z. nie odebrał roweru ze stacji. W dniu 23 sierpnia 2016 roku, kiedy M. Z. odbierał ze stacji PKP M. swoją matkę, rower pozostawiony przez niego w dalszym ciągu stał przypięty do barierki. W okresie pomiędzy 23 a 25 sierpnia 2016 roku R. K. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru należącego do M. Z., pozostawionego na stacji PKP M.. Następnie R. K. spotkał się z A. S. (2), któremu przekazał rower marki N. B. model H., w celu sprzedaży. W dniu 26 sierpnia 2016 roku o godzinie 08:49 A. S. (2) na telefon komórkowy B. Ż. przesłał mmsem zdjęcie roweru z informacją, że rower jest na sprzedaż. W odpowiedzi B. Ż. pytał, czy rower pochodzi z kradzieży, a także o jego cenę, uzyskując informację, że może go zakupić za kwotę 200 złotych. Dalszą rozmowę B. Ż. i A. S. (2) przeprowadzili kontaktując się telefonicznie. Tego samego dnia B. Ż. przekazał A. S. (2) rower marki N. B. model H. za kwotę 200 złotych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: częściowo wyjaśnień oskarżonego B. Ż. (k. 28-29 akt sprawy SR w Otwocku sygn.. akt (...) oraz z k. 28-29), zeznań świadków M. Z. (k. 1-2, k. 14-15 z akt sprawy SR w Otwocku sygn.. akt (...), k. 29-30), A. S. (2) (k. 67-68 akt sprawy SR w Otwocku sygn. akt (...) oraz z k. 63), oraz dowodów z dokumentów z akt sprawy (...) w postaci: protokołu zatrzymania osoby (k. 7), protokołu przeszukania (k. 10-12), pokwitowania odbioru (k. 13), protokołu zatrzymania rzeczy (k. 23-25), protokołu zatrzymania osoby (k. 32), wydruku z bazy KSIP (k. 33-35), protokołu oględzin rzeczy (k. 50-52), informacji z poczty polskiej wraz z zapisem płyty z monitoringu (k. 62-63), notatki urzędowej (k. 73-74) oraz z akt sprawy (...) w postaci opinii biegłego z zakresu wyceny wartości ruchomości (k. 32-42), kwestionariusza osobowego dotyczącego B. Ż. (k. 92-95).

Oskarżony B. Ż. przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego złożył wyjaśnienia w których podał, że nie wiedział, że rower pochodzi z kradzieży, Zakupił go od A. S. (2), którego zna od dzieciństwa, bo kiedyś chodzili do jednej szkoły. Przez długi czas nie mieli kontaktu, ale od około roku zaczęli spotykać się w autobusie kiedy oskarżony jeździł do pracy. W dniu 25 sierpnia 2016 roku A. dzwonił do oskarżonego, około godziny 15:00-16:00 kiedy, oskarżony był jeszcze w pracy, ale oskarżony nie odbierał i nie oddzwonił. W dniu 26 sierpnia 2016 roku A. wysłał oskarżonemu zdjęcie roweru i kwotę pieniędzy jaką za niego chciał. Oskarżony telefonicznie kontaktował się z A., który powiedział, że ma do sprzedania rower, bo potrzebuje pieniędzy na wesele. Oskarżony zgodził się zakupić rower za 200 złotych. A. przyjechał do oskarżonego do pracy i oskarżony przekazał mu pieniądze w kwocie 200 złotych, zaś rower został zaprowadzony do domu oskarżonego. Oskarżony nie podejrzewał, że rower jest kradziony, ponieważ A. zapewniał go, że należy do niego. Oskarżony mu uwierzył, bo kiedyś bardzo dobrze się kolegowali. Wcześniej oskarżony nie kupował od A.. Około pół roku wcześniej A. oferował oskarżonemu zakup radia, ale oskarżony nie skorzystał z jego oferty. Oskarżony wniósł o warunkowe umorzenie postępowania karnego.

Przesłuchany na rozprawie oskarżony B. Ż. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia w których wskazał, że nie kupił roweru ze świadomością, że jest kradziony. To A. odzywał się do oskarżonego w sprawie roweru, twierdził, że rower jest legalny, że to jego rower. Oskarżony kupił rower wiedząc, że jest legalny.

Oskarżony zakupił rower za około 300 złotych, przed zakupem otrzymał tylko zdjęcie roweru na telefon. Oskarżony był wtedy w pracy, a S. (obecnie S.) powiedział, że szybko potrzebuje pieniędzy, bo zbliża mu się wesele. S. rower przyprowadził oskarżonemu do domu, a do firmy przyjechał po pieniądze. W czasie kiedy oskarżony płacił za rower to go nie widział, widział go tylko na zdjęciu. Rower nie posiadał hamulców ani przerzutek i oskarżony uznał, że cena jest normalna. To był rower wyczynowy, nie posiadał hamulców, ani przerzutek, w czasie kiedy oskarżony go kupował nie był uszkodzony. Oskarżony po obejrzeniu rowery ocenił jego wartość na kwotę 500-600 złotych. Z uwagi na przyjaźń z S., oskarżony uznał, że nie sprzedałby mu nielegalnych rzeczy. Oskarżony sprawdził w Internecie, że podobne rowery kosztowały od 600 do 1200 złotych. Rower był trochę podrapany, widać było na nim ślady używania. Trzy dni po zakupieniu rower został zatrzymany przez policję.

Oceniając wyjaśnienia złożone przez oskarżonego Sąd częściowo przyznał im walor wiarygodności, w zakresie w którym oskarżony podał, że otrzymał zdjęcie roweru z ofertą zakupu od A. S. (2) za kwotę 200 złotych, jak również, że przed zapłatą ceny oskarżony nie oglądał roweru, bowiem w tym zakresie znajdują one potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, w tym w zeznaniach złożonych przez A. S. (2). W zakresie w którym oskarżony wskazywał, że nie wiedział, że rower pochodzi z kradzieży, Sąd nie przyznał waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego, uznając, iż stanowią one jedynie przyjętą przez niego linię obrony. Sąd miał na uwadze, że sam oskarżony w treści wiadomości przesyłanych do A. S. (2) od razu pytał, czy rower pochodzi z kradzieży, przed dokonaniem zakupu nie oglądał go, ani też nie sprawdzał, co wskazuje, że znał pochodzenie roweru.

Sąd jako w pełni wiarygodne uznał zeznania świadka M. Z., uznając iż są one jasne, spójne, adekwatne do udziału w sprawie. Świadek w swojej relacji opisał okoliczności w jakich doszło do utraty przez niego roweru, wskazując, że zostawił go na stacji PKP M., gdzie przypiął go łańcuchem do poręczy.

Sąd jako wiarygodne uznał zeznania świadka A. S. (2) (poprzednio S.), bowiem są one spójne, adekwatne do udziału w sprawie. Sąd miał na uwadze, że świadek będąc przesłuchanym w charakterze podejrzanego nie podał, czy informował oskarżonego o pochodzeniu roweru, a jedynie wskazał, że pośredniczył w transakcji, ponieważ rower faktycznie sprzedawał R. K.. Przesłuchany na rozprawie z kolei świadek w zakresie istotnych kwestii zasłaniał się nie pamięcią.

Sąd przy ocenie czynu zarzucanego oskarżonemu B. Ż. nie dokonywał oceny wyjaśnień złożonych przez oskarżonego R. K., bowiem nie mają istotnego znaczenia dla sprawy oskarżonego B. Ż..

Jako w pełni wiarygodne Sąd uznał dowody z dokumentów zgromadzonych i ujawnionych w toku postępowania przygotowawczego, zostały one bowiem sporządzone przez osoby do tego uprawnione, żadna ze stron nie kwestionowała waloru ich wiarygodności ani autentyczności do czego Sąd również nie znalazł podstaw, zaś w połączeniu z osobowym materiałem dowodowym pozwoliły na odtworzenie pełnego przebiegu zdarzeń.

Istotnym dowodem z dokumentów w przedmiotowej sprawie był protokół oględzin rzeczy w postaci telefonu komórkowego marki M. (...) należącego do oskarżonego B. Ż.. Z protokołu tego wynika, w dniu 26 sierpnia 2016 roku o godz. 08:49 A. S. (2) kontaktował się z B. Ż. oferując do sprzedaży rower, którego zdjęcie przesłał oskarżonemu. W odpowiedzi oskarżony pytał, czy rower pochodzi z kradzieży i jaka jest jego cena. Następnie mężczyźni kontaktowali się ze sobą telefonicznie.

Kolejnym istotnym dowodem w sprawie była opinia biegłego z zakresu wyceny ruchomości D. W. z której wynika, że wartość rynkowa roweru marki N. B. H. wynosiła 1050 złotych. Sąd uznał, iż opinia ta jest jasna, spójna, kompletna, należyście umotywowana.

B. Ż. został oskarżony o to, że w dniu 28 sierpnia 2016 roku w W. woj. (...) na ulicy (...) nabył rower NS H. o wartości 1800 złotych należący do M. Z., wiedząc że pochodzi on z przestępstwa kradzieży, tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k.

W art. 291 k.k. przewidziane jest przestępstwo paserstwa umyślnego w typie podstawowym (§ 1) i wypadek mniejszej wagi paserstwa (§ 2). Podmiotem paserstwa może być każda osoba zdolna do odpowiedzialności karnej (przestępstwo powszechne). Przedmiotem wykonawczym paserstwa jest rzecz uzyskana za pomocą czynu zabronionego, zarówno

ruchoma, jak i nieruchoma. Wśród czynności sprawczych paserstwa nabycie i przyjęcie rzeczy mają charakter materialny, a ich dokonanie wymaga przejścia władztwa nad rzeczą ze zbywcy na pasera. Czynności te nie powodują oczywiście skutków czynności cywilnoprawnych, lecz są na nich wzorowane. W zamiarze stron nabycie rzeczy ma doprowadzić do przeniesienia na pasera władztwa odpowiadającego swoją treścią prawu własności. Paserstwo z art. 291 KK może być popełnione tylko umyślnie, w obydwu postaciach zamiaru. Komentowany przepis nie wymaga więc pełnej wiedzy co do pochodzenia rzeczy, wystarczające jest przewidywanie możliwości, że pochodzi ona z czynu zabronionego, i godzenie się na to (wyr. SN z 24.5.2011 r., III KK 360/10, Prok. i Pr. – wkł. 2011, Nr 11, poz. 8; wyr. SA w Katowicach z 14.12.2012 r., II AKA 324/12, KZS 2013, Nr 5, poz. 59; wyr. SA we Wrocławiu z 27.9.2013 r., II AKA 283/13, Legalis; wyr. SA w Warszawie z 22.11.2016 r., II AKA 309/16, niepubl.).

W ocenie Sądu materiał dowodowy zgromadzony i ujawniony w toku postępowania przygotowawczego jest jednoznaczny i pozwolił na ustalenie, że oskarżony B. Ż. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu. Oskarżony B. Ż. posiadał rower marki N. B. model H., który zakupił od A. S. (2). Oskarżony zakupując rower wiedział, że pochodzi on z czynu zabronionego. Za takim stanowiskiem Sądu przemawiały przede wszystkim wyjaśnienia złożone przez oskarżonego, który wskazał, że wcześniej nie miały miejsca sytuacje, że A. S. (2) proponował mu zakup posiadanych przez siebie rzeczy, poza radiem, z którego oskarżony nie skorzystał. Nadto sam oskarżony od razu po otrzymaniu oferty zakupu roweru dopytywał o jego pochodzenie co wskazuje na to, że sam miał wątpliwości co do legalności zakupywanego roweru. Kolejną istotną w ocenie Sądu kwestią było to, że oskarżony dokonał zakupu roweru nie oglądając go wcześniej, tym samym nie mając możliwości oceny jego stanu. Okoliczności te w ocenie Sądu jednoznacznie wskazują, że oskarżony B. Ż., który sam przyznał, że sprawdzał w Internecie, że podobne do oferowanego mu rowery są warte od 600 do 1200 złotych, tym samym sama cena, która była mu wskazana, w ocenie Sądu jednoznacznie wskazuje, że powinien on powziąć uzasadnione wątpliwości co do legalności pochodzenia roweru.

Biorąc pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej szkody, okoliczności popełnienia czynu, fakt, iż oskarżony, dotychczas nie wchodził w konflikt z prawem, zaś wartość szkody wyrządzonej przestępstwem nie jest wysoka, Sąd uznał, iż społeczna szkodliwość popełnionego przez oskarżonego czynu nie jest na tyle wysoka, aby wymagała jego ukarania.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, iż wina oskarżonego i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, zaś okoliczności w jakich doszło do zdarzenia nie budzą wątpliwości. Sąd na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. warunkowo umorzył postępowanie wobec oskarżonego na okres próby 1 roku. W ocenie Sądu w przypadku oskarżonego pomimo warunkowego umorzenia postępowania karnego oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego i nie popełni przestępstwa.

Wobec powyższego uznając, iż w przedmiotowej sprawie zostały spełnione przesłanki do warunkowego umorzenia postępowania określone w art. 66 § 1 k.k. Sąd warunkowo umorzył wobec oskarżonego postępowanie na okres próby wynoszący 1 rok. W ocenie Sądu mając na uwadze okres czasu jaki upłynął od zdarzenia, jak również to, że oskarżony prowadzi ustabilizowany tryb życia, dotychczas nie był karany należało uznać, iż czyn popełniony przez B. Ż. w przedmiotowej sprawie miał charakter incydentalny. Nie mniej jednak mając na uwadze całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, należało uznać, iż zasadnym będzie warunkowe umorzenie postępowania w niniejszej sprawie na okres jednego roku. W ocenie Sądu okres ten będzie wystarczający dla weryfikacji zachowania oskarżonego, w tym przede wszystkim przyjętej pozytywnej prognozy kryminologicznej. Należy mieć na uwadze, że gdyby oskarżony jednak naruszał porządek prawny będzie możliwe podjęcie postępowania na podstawie art. 68 k.k.

Jednocześnie zgodnie z przepisem art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt. 7 k.k. i art. 43 a § 1 k.k. Sąd orzekł od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 500 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. W ocenie Sądu wobec warunkowego umorzenia postępowania będzie dla oskarżonego jedyna rzeczywista dolegliwość związana z popełnionym przez niego przestępstwem.

Sąd mając na uwadze sytuację rodzinną i finansową oskarżonego zwolnił go w całości od kosztów sądowych, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa.